

[Holger Eriksen.]

det bliver til skade for gråandbestanden. Jeg har derfor intet imod, at der for en kortere periode og under iagttagelse af visse formaliteter kan gives dispensation, men jeg må advare imod den nedslagning, som en sådan dispensation i visse tilfælde kan give anledning til. Det må jo huskes, at den såkaldte vilde svane efterhånden er blevet en halvtam fugl, og det er mig imod, at en sådan form for jagt kan give anledning til, at ukyndige foretager anskudninger enten ved brug af for små hagl eller ved skud på for lange afstande. Jeg mener derfor, at dispensationen kun bør gives til autoriserede jægere, hvis kvalifikationer er godkendt af jagtrådet efter indstilling fra en jagtorganisation.

Jeg skal endnu kun nævne forslaget om tvungen jagtprøve for nye jægere. Jeg forstår godt de motiver, der ligger bag, nemlig at ingen bør betros et jagtgevær, før man ved, at han er dus med dets anvendelse, men hvorledes skal han demonstrere sin færdighed? Der vil altid blive en væsentlig forskel på en kæreprøve og en jagtprøve. Jeg må derfor spørge for det første: har man i statistikken over ulykker under jagt noget materiale, der taler for, at det fortrinsvis er de nye jægere, der er skyld i sådanne ulykker? For det andet: hvorledes skal prøven foretages? Og for det tredje: hvad vil den koste? Jeg vil være med til alt, hvad der kan øge sikkerheden under jagten, men jeg vil have beviser for, at den nævnte prøve har andet formål end at skabe nye udgifter. Må jeg i denne forbindelse oplyse, at jeg går med et hagl i pandebenet få centimeter over øjet, men det var ikke en nybegynder, som sendte mig det, nej, det var en gammel og erfaren jæger, tilmed en mand med et velafbalanceret gemyt.

Jeg skal med disse ord anbefale forslaget til velvillig, men også til grundig behandling i den kommende tid.

Johan Philipsen: Der er en tysk jagtforfatter, der i et vers har skildret sin glæde over jagten og først og fremmest forventningsglæderne. Er det ikke sådan, at forventningsglæderne ofte er de største, og er det ikke rigtigt, når jeg siger, at forventningsglæderne er dem, der stemmer sindene sådan, at man kan modtage indtrykkene

o. s. v.? Verset lyder omskrevet i dansk prosa omtrent således: Sol og blæst over agrene, hunde, der ivrigt søger i roerne, løv, der antager en gylden farve, således skal et efterår opleves. Jeg kunne være fristet til at fortsætte med et citat fra en dansk generals tale ved en jagt, men det skal jeg afstå fra; jeg får det halve folketing og hele pressen på nakken, og det vil jeg altså ikke.

Jeg har selvfølgelig læst, hvad der er sket i folketing og landsting med hensyn til jagt helt tilbage til 1920. Man finder mange interessante ting, finder også ofte en vis lidenskab, finder bl. a. en tale af en ordfører for venstre, der i sin tid meget lidenskabeligt gik ind for jagt efter mørkets frembrud; det får mig til at sige, at der er i mange henseender fremgang inden for venstre. I sandhedens interesse skal jeg føje til, at emnet, man drøftede, var bekæmpelse af kronvildt, der gjorde skade på agrene, for ellers kan mine forgængere ikke være tjent med omtalen.

Vi er enige om, at det at skabe regler for bevarelsen af en dansk fauna så rig på arter som vel muligt må være det primære formål. Det næste må være at skaffe os sådanne vilkår, at vi jægere kan få den glæde, vi mener at have ret til. Der burde ikke være et modsætningsforhold imellem jægerne og de andre, ornitologer o. s. v.; men kommissionsbetænkningen giver indtryk af, at der stadig er nogen, der mener, der er et modsætningsforhold. De undersøgelser og oplysninger — mange, der var meget chokerende — som vi i de senere år har fået fra stationen på Kalø, har vist os, at vi har et hurtigere generationsskifte for vildtet, end vi før regnede med; de har også vist os, at vore arealers bæreevne med hensyn til vildt ofte er relativt ringe. Variationen i arter kan også godt give anledning til den bemærkning, om det er rigtigt, at vi i visse af vore indsøer har fået så stort et antal knopsvaner, som vi har. Modsetsningsforholdet kommer frem i en sætning, jeg gerne vil citere fra kommissionsbetænkningen; jeg beder i øvrigt om tilladelse til et senere citat fra en artikel i Dansk Jagttidende skrevet af landsretssagfører Rudolf Sand. I betænkningen står der:

„Siden gennemførelsen af jagtloven af 1931 er der sket en sådan udvikling med hensyn til den almindelige interesse for